

การวิเคราะห์ผู้เรียนและการทบทวนบทเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Learner Analysis and Tutorial effects on Learning Achievement

ดารณี เอื้อชนะจิต¹

Daranee Uachanachit¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวิเคราะห์ผู้เรียน การทบทวนบทเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ทดสอบผลกระทบของการวิเคราะห์ผู้เรียนและการทบทวนบทเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เรียนในวิชาการบัญชีชั้นกลาง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 62 คน ตัวแปรอิสระสำหรับงานวิจัยนี้ประกอบด้วย การวิเคราะห์ผู้เรียนและการทบทวนบทเรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนวัดจากแบบประเมินการวิเคราะห์ผู้เรียนในด้านความพร้อมของผู้เรียน 5 ด้านได้แก่ 1) ความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ 2) ความพร้อมด้านสติปัญญา 3) ความพร้อมด้านพฤติกรรม 4) ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ และ 5) ความพร้อมด้านสังคม การทบทวนบทเรียนวัดจากจำนวนครั้งที่ผู้เรียนเข้าทบทวนบทเรียนและตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งวัดจากคะแนนสอบปลายภาคที่มีคะแนนเต็ม 50 คะแนน ผลการวิจัยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่าผู้เรียนที่มีความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ และการทบทวนบทเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณยังพบว่าผู้เรียนที่มีความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ และการทบทวนบทเรียนส่งผลกระทบเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : การวิเคราะห์ผู้เรียน การทบทวนบทเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the correlation between Learning Achievement and Learner Analysis. 2) investigate the effects of Learner Analysis as well as Tutorial Effects on Learning Achievement. Data were collected by survey questionnaires from 62 students in an Intermediate Accounting class 2nd semester during the 2014 academic year at the Faculty of Accountancy, Dhurakijpundit University. Learner Analysis was conducted on 5 attributes:

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำ, คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² Assistant Professor, Faculty of Accountancy, Dhurakijpundit University

1) Readiness in knowledge, Ability, and Experience; 2) Readiness in Intellectual; 3) Readiness in Behavior; 4) Readiness in Physical Health and Mental Health; and 5) Readiness in Socializing. Learner Analysis and Tutorial Effects constituted two independent variables. Learning Achievement was the dependent variable. The research results found that Readiness in Knowledge, Ability, and Experience of the students and Tutorial Effects were positively correlated with Learning Achievement at a statistical significance level of 0.01. Multiple regression analysis found that Readiness in Knowledge, Ability, and Experience of the students and Tutorial Effects correlated significantly with Learning Achievement.

Keywords : Learner Analysis, Tutorial Effects, and Learning Achievement

บทนำ

มาตรฐานคุณภาพผู้สอนที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา กำหนดว่า การปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้มีประสิทธิภาพนั้น ครูผู้สอน ควรจะต้องทำกิจกรรมที่สำคัญ 7 ประการ คือ 1) การวิเคราะห์หลักสูตร 2) การวิเคราะห์ผู้เรียน เป็นรายบุคคล 3) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย 4) การใช้เทคโนโลยีเป็นแหล่งและสื่อการเรียนรู้ของตนเองและนักเรียน 5) การวัดและประเมินผล ตามสภาพจริงอย่างรอบด้านเน้นองค์รวมและเน้นพัฒนาการ 6) การใช้ผลการประเมินเพื่อแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ 7) การใช้การวิจัย ปฏิบัติการในการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและการสอนของตนเอง (สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา, 2551)

การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการศึกษาเรียนรู้ของผู้เรียน หลักการวิเคราะห์ผู้เรียน ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้เรียน เป็นการพิจารณาภาพรวมของผู้เรียน ในด้านต่างๆ เช่น อายุ เพศ ระดับชั้นเรียน ระดับสติปัญญา เชื้อชาติ วัฒนธรรม ศาสนา เป็นต้น เพื่อให้ทราบถึงธรรมชาติของผู้เรียนว่ามีความแตกต่างกันในหลายด้าน ได้แก่ ด้านจิตใจ ร่างกาย อารมณ์

สติปัญญา ความถนัด และความสนใจ 2) การระบุความสามารถขั้นพื้นฐานของผู้เรียนประกอบด้วย ประสิทธิภาพและพื้นความรู้เดิม 3) ทศนคติต่อเนื้อหาและวิธีการที่จะเรียน การมีทัศนคติที่ดีจะช่วยให้เกิดการรับรู้ การตั้งใจ และการจำได้ดี ทำให้เกิดประโยชน์ทางด้านยุทธศาสตร์การสอน 4) วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ของบุคคล มีผลต่อการเรียนรู้ เพราะผู้เรียนบางคนเรียนรู้ได้ดีด้วยการฟังคำอธิบาย การทำรายงาน ผ่านการทำกิจกรรมหลากหลาย มีสื่อการสอนช่วย ค้นคว้าเองตามลำพัง หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผลจากการวิจัยยืนยันว่า ลักษณะทางจิตวิทยาของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นการวิเคราะห์ผู้เรียนจึงวิเคราะห์ถึงความพร้อมในด้านต่างๆ แบ่งออกเป็น 5 ด้านได้แก่ 1) ความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสิทธิภาพ เป็นการวิเคราะห์ผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของวิชาที่จะทำการเรียนรู้ในระดับชั้นนั้นๆ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสนใจและสมาธิในการเรียนรู้ 2) ความพร้อมด้านสติปัญญาเป็นการวิเคราะห์ผู้เรียนเกี่ยวกับการคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ความมีเหตุผล ความสามารถในการเรียนรู้และการลำดับความ 3) ความพร้อมด้านพฤติกรรม เป็นการวิเคราะห์ผู้เรียนเกี่ยวกับการแสดงออก การควบคุมอารมณ์ ความมุ่งมั่นอดทน ขยันหมั่นเพียร และความรับผิดชอบ

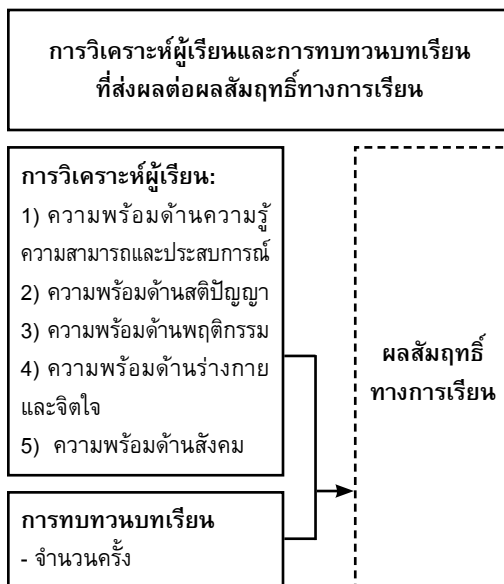
4) ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ เป็นการวิเคราะห์ผู้เรียนเกี่ยวกับด้านสุขภาพร่างกาย สมบูรณ์ การเจริญเติบโตสมวัย และความสมบูรณ์ด้านสุขภาพจิต 5) ความพร้อมด้านสังคม เป็นการวิเคราะห์ผู้เรียนเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับคนอื่น การช่วยเหลือ เสียสละแบ่งปัน การเคารพครู กติกา และมีระเบียบวินัย (มูรณ์ วาเต็ง, 2555; กลุ่มการบริหารวิชาการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี, 2555; ฝ่ายจัดการเรียนรู้ โรงเรียนสรรพวิทยาคม จังหวัดตาก, 2557)

แนวคิดในการวิเคราะห์ผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูง ผู้เรียนควรมีความพร้อมในด้านต่างๆ 5 ด้าน ได้แก่ ความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถ และประสิทธิภาพ ความพร้อมด้านสติปัญญา ความพร้อมด้านพฤติกรรม ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ สุดท้ายคือความพร้อมด้านสังคม การส่งเสริมและหาทางช่วยเหลือผู้เรียนให้มีความพร้อมที่ดีขึ้น เช่น การสอนทบทวนบทเรียน สร้างนวัตกรรมแก่ผู้เรียนได้สอดคล้องเหมาะสมและตรงตามความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการวิเคราะห์ผู้เรียน และการทบทวนบทเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การวิเคราะห์ผู้เรียน การทบทวนบทเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) เพื่อทดสอบผลกระทบของการวิเคราะห์ผู้เรียนและการทบทวนบทเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีดำเนินงานวิจัย

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 363 การบัญชีชั้นกลาง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 230 คน ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 363 การบัญชีชั้นกลาง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ในกลุ่มเรียนที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน จำนวน 110 คน โดยการแจกแบบสอบถามแล้วรอรับกลับคืนในชั้นเรียน ได้รับแบบสอบถามกลับมา ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้นจำนวน 62 ฉบับ คิดเป็นอัตราผลตอบแทนร้อยละ 56.36 จำนวนตัวอย่าง 110 คน เป็นรายชื่อจากฐานข้อมูลการลงทะเบียนของมหาวิทยาลัย จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นจำนวนของผู้เรียนที่ได้เข้าเรียนและทบทวนบทเรียนเป็นประจำสม่ำเสมอ

วิธีการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามการวิเคราะห์ตนเองของผู้เรียน แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาเดิม สุขภาพ ภูมิสำเนาเดิม สถานภาพทางครอบครัวและการทำงานเสริม ตอนที่ 2 ข้อมูลการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นแบบประเมินการวิเคราะห์ผู้เรียนในด้านความพร้อมของผู้เรียน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ 2) ความพร้อมด้านสติปัญญา 3) ความพร้อมด้านพฤติกรรม 4) ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ และ 5) ความพร้อมด้านสังคม ตอนที่ 3 ข้อมูลการทบทวนบทเรียน วัดจากจำนวนครั้งที่ผู้เรียนเข้าทบทวนบทเรียนตามที่กำหนด ตอนที่ 4 ผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นข้อสอบปลายภาควัดผลการเรียน ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา อธิบายลักษณะของประชากร ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations coefficients) อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการวิเคราะห์ผู้เรียน 5 ด้าน และการทบทวนบทเรียน ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทดสอบผลกระทบของการวิเคราะห์ผู้เรียนและการทบทวนบทเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression

Analysis) โดยตัวแปรอิสระ ได้แก่ การวิเคราะห์ผู้เรียนและการทบทวนบทเรียน ตัวแปรการวิเคราะห์ผู้เรียน วัดจากแบบประเมินการวิเคราะห์ผู้เรียน ในด้านความพร้อมของผู้เรียน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ 2) ความพร้อมด้านสติปัญญา 3) ความพร้อมด้านพฤติกรรม 4) ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ และ 5) ความพร้อมด้านสังคม โดยมีค่าคะแนน 5 ระดับคือ 1 - 5 ตัวแปรการทบทวนบทเรียนวัดจากจำนวนครั้งที่ผู้เรียนเข้าทบทวนบทเรียนโดยมีค่าคะแนน 5 ระดับคือ 0 หมายถึงไม่เข้าทบทวนบทเรียน จนถึง 4 หมายถึงเข้าทบทวนบทเรียนจำนวน 4 ครั้ง และตัวแปรตามได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งวัดจากคะแนนสอบปลายภาคที่มีคะแนนเต็ม 50 คะแนน

ความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรง (Reliability and Validity)

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของคำถามโดยการวัด Dimensionality ด้วยวิธี Factor Analysis และทดสอบค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีครอนบาค (Cronbach, 1951) ซึ่งสรุปได้ว่าตัวแปร มีระดับความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงที่ยอมรับได้ โดยมีค่าอำนาจจำแนก สอดคล้องกับ Nunnally (1978) ที่ได้เสนอว่าการทดสอบค่าอำนาจจำแนกเกินกว่า 0.4 เป็นค่าที่ยอมรับได้สำหรับค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ทดสอบมีค่าสัมประสิทธิ์มากกว่า 0.7 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้เช่นกัน

ตารางที่ 1 ผลทดสอบความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของตัวแปร

ตัวแปร	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
KN = ความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์	0.834 - 0.893	0.844
HE = ความพร้อมด้านสติปัญญา	0.837 - 0.867	0.790
BE = ความพร้อมด้านพฤติกรรม	0.659 - 0.885	0.719
MI = ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ	0.789 - 0.958	0.859
SO = ความพร้อมด้านสังคม	0.875 - 0.935	0.894

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์สำหรับงานวิจัยนี้คือ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวิเคราะห์ผู้เรียน การทบทวนบทเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) เพื่อทดสอบผลกระทบของการวิเคราะห์ผู้เรียน และการทบทวนบทเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีความหมายของตัวแปร ดังนี้

STA = การวิเคราะห์ผู้เรียน (Student Analysis) เป็นการประเมินการวิเคราะห์ผู้เรียนในด้านความพร้อมของผู้เรียน 5 ด้านได้แก่ 1) ความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ 2) ความพร้อมด้านสติปัญญา 3) ความพร้อมด้านพฤติกรรม 4) ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจและ 5) ความพร้อมด้านสังคม

KN = ความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ หมายถึงความรู้พื้นฐาน ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสนใจและสมาธิในการเรียนรู้

HE = ความพร้อมด้านสติปัญญา หมายถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความมีเหตุผล ความสามารถในการเรียนรู้

BE = ความพร้อมด้านพฤติกรรม หมายถึงการแสดงออก การควบคุมอารมณ์ ความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นขยันหมั่นเพียร

MI = ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ หมายถึงถึงสุขภาพร่างกายสมบูรณ์ การเจริญเติบโตสมวัยและความสมบูรณ์ด้านสุขภาพจิต

SO = ความพร้อมด้านสังคม หมายถึงการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น การช่วยเหลือ เสียสละ แบ่งปัน ไม่เห็นแก่ตัว การเคารพครู ญาติ กติกาและมีระเบียบวินัย

TUT = การทบทวนบทเรียน หมายถึงการเข้าทบทวนเนื้อหาบทเรียน นอกเวลาเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ทบทวนทำความเข้าใจ ในเรื่องที่เรียนผ่านไปแล้ว โดยอาจารย์ผู้สอนจัดทบทวนให้

ACC = ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงระดับของ ผลสำเร็จของผู้เรียนที่ได้รับจากการเรียนรู้ การฝึกฝนที่ต้องใช้ความพยายามอย่างมาก วัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่างๆ

วัตถุประสงค์งานวิจัยประการแรกเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวิเคราะห์ผู้เรียน การทบทวนบทเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations coefficients) แสดงผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

	HE	BE	MI	SO	TUT	ACC
SA การวิเคราะห์ผู้เรียน 5 ด้าน:						
KN ความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์	.468***	.574***	.203	-.166	.440***	.499***
HE ความพร้อมด้านสติปัญญา		.690***	.375***	.296**	.055	.050
BE ความพร้อมด้านพฤติกรรม			.415***	.211	.167	.149
MI ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ				.300**	.024	-.038
SO ความพร้อมด้านสังคม					.009	-.027
TUT การทบทวนบทเรียน						.798***
ACC ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						

*p<.10, **p<.05, ***p<.01

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการวิเคราะห์ผู้เรียน การทบทวนบทเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปรและตัวแปรตาม 1 ตัวแปรซึ่งก็คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร ประกอบด้วยตัวแปรอิสระตัวที่หนึ่งคือ การวิเคราะห์ผู้เรียน โดยการวิเคราะห์ความพร้อมของผู้เรียน 5 ด้าน ประกอบด้วย ความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ความพร้อมด้านสติปัญญา ความพร้อมด้านพฤติกรรม ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจและความพร้อมด้านสังคม ตัวแปรอิสระตัวที่สองคือ การทบทวนบทเรียน โดยวัดจากจำนวนครั้งที่ผู้เรียนเข้าเรียนทบทวน

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงไว้ในตารางที่ 2 พบว่าความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าสหสัมพันธ์ $r = .499$ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย H1: ผู้เรียนที่มีความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนที่สอบได้คะแนนสูงคือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะเป็นผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานของวิชาที่เรียนเป็น

อย่างดี มีความสามารถในการแก้ปัญหาได้ มีความสนใจและมีสมาธิในการเรียนรู้

นอกจากนี้ยังวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการทบทวนบทเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าการทบทวนบทเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าสหสัมพันธ์ $r = .798$ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย H6: ผู้เรียนที่เข้าทบทวนบทเรียน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนที่สอบได้คะแนนสูงคือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะเป็นผู้เรียนที่ได้เข้าทบทวนเนื้อหาบทเรียน นอกเวลาเรียนได้ฝึกปฏิบัติทบทวน ทำความเข้าใจ ในเรื่องที่เรียนผ่านไปแล้ว โดยการเข้าทบทวนบทเรียนกับอาจารย์ผู้สอนที่มีการจัดทบทวนให้ตามที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์งานวิจัยประการที่สองเพื่อทดสอบผลกระทบของการวิเคราะห์ผู้เรียนและการทบทวนบทเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร ประกอบด้วยตัวแปรอิสระตัวที่หนึ่งคือ การวิเคราะห์ผู้เรียน โดยการวิเคราะห์ความพร้อมของผู้เรียน 5 ด้าน ประกอบด้วย ความพร้อมด้านความรู้ ความ

สามารถและประสบการณ์ ความพร้อมด้านสติปัญญา ความพร้อมด้านพฤติกรรม ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจและความพร้อมด้านสังคม ตัวแปรอิสระตัวที่สองคือ การทบทวนบทเรียน โดยวัดจาก

จำนวนครั้งที่ผู้เรียนเข้าเรียนทบทวน แสดงผลดังตารางที่ 3 โดยมีแบบจำลองดังนี้

$$\text{ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ACC} = b_0 + b_1 \text{KN} + b_2 \text{HE} + b_3 \text{BE} + b_4 \text{MI} + b_5 \text{SO} + b_6 \text{TUT} + e$$

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเชิงพหุคูณ

Model	Unstandardized Coefficients		Std. Coeff.		
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
(Constant)	14.343	1.551		9.246	.000
KN	2.717	1.032	.305	2.634	.011
HE	-.630	.987	-.071	-.638	.526
BE	-.620	1.057	-.069	-.586	.560
MI	-.794	.781	-.089	-1.017	.314
SO	.700	.807	.079	.868	.389
TUT	4.233	.549	.680	7.713	.000
Adjusted R2	=		0.649		

แบบจำลองนำมาแทนค่าสัมประสิทธิ์ดังนี้
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน $ACC = 14.343 + 2.717KN$
 $- .630HE - .620BE - .794MI + .700SO + 4.233TUT + e$

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเชิงพหุคูณ วิเคราะห์ผลกระทบของการวิเคราะห์ผู้เรียน และการทบทวนบทเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 64.9 ผลการวิจัยพบว่าความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนส่งผลกระทบเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าในการวิเคราะห์ผู้เรียนพบว่าผู้เรียนที่มีความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และยังพบว่า การทบทวนบทเรียนส่งผลกระทบเชิงบวก

ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 แสดงว่าผู้เรียนที่เข้าเรียนทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

อภิปรายผล

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการวิเคราะห์ผู้เรียน การทบทวนบทเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการวิเคราะห์ผู้เรียนจะวิเคราะห์ความพร้อมของผู้เรียน 5 ด้าน ประกอบด้วย ความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ความพร้อมด้านสติปัญญา ความพร้อมด้านพฤติกรรม ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจและความพร้อมด้านสังคม ผลการวิจัยพบว่าความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงว่าผู้เรียนที่มีความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ซึ่งวัดได้จากความรู้พื้นฐาน ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสนใจและสมาธิในการเรียนรู้ จะสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับ รุ่งฤดี กล้าหาญ (2557) พบว่าความรู้พื้นฐานเดิมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ นอกจากนี้ยังพบว่าการทบทวนบทเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผู้เรียนที่เข้าทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอจะสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ Choi and Choi (2016) พบว่าการทบทวนบทเรียน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับ Jheng (2015) ทำการศึกษาโดยการทดสอบอิทธิพลของการทบทวนบทเรียนส่วนตัวในชั่วโมงเรียนที่มีการเรียนการสอนอย่างเป็นทางการ ผลการวิจัยพบว่าการช่วยทบทวนบทเรียนในชั่วโมงเรียน นำไปสู่สถานการณ์การเรียนที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการใช้เวลาในชั่วโมงเรียน ดังนั้นความรู้ที่ผู้เรียนต้องการไม่เพียงแต่จะเกิดจากพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างเป็นทางการจากครูผู้สอนเท่านั้น แต่ยังเกิดจากการทบทวนบทเรียนให้แก่ผู้เรียนด้วย ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัยโดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ทดสอบผลกระทบของการวิเคราะห์ผู้เรียนและการทบทวนบทเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิเคราะห์ผู้เรียน มีตัววัดเป็นแบบประเมินความพร้อมของผู้เรียน 5 ด้าน ประกอบด้วย ความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ความพร้อมด้านสติปัญญา ความพร้อมด้านพฤติกรรม ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ และความพร้อมด้านสังคม ผลการวิจัยพบว่าความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับงานวิจัยนี้ การวิเคราะห์

ผู้เรียนที่มีการวิเคราะห์ถึงความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ จะวัดได้จากความรู้พื้นฐานของวิชาที่จะทำการเรียนรู้ ความสามารถในการแก้ปัญหา มีความสนใจและมีสมาธิในการเรียนรู้ แสดงว่าผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานที่ดี มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความสนใจและสมาธิในการเรียนรู้ จะส่งผลกระทบต่อทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับวรกานดา เกียรติชนกุล (2547) เสนอแนะว่า สมาธิมีความสำคัญต่อการเรียนมาก การที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้นั้น ผู้เรียนจะต้องมีสมาธิในการเรียนด้วย ผลการวิจัยยังพบว่าการทบทวนบทเรียนส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผู้เรียนที่เข้าทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ ส่งผลกระทบต่อทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ ตรีญญา มูลชัย (2554) พบว่าผู้เรียนที่มีการทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ จะส่งผลให้คะแนนทดสอบสูงขึ้น และสอดคล้องกับณัฏฐิยาภรณ์ หยกอุบล (2555) พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือการทำการบ้านของนักเรียน นอกจากนี้ Miravet, Ciges, and Garcia (2014) ได้กล่าวว่าการทบทวนบทเรียนเป็นวิธีการหนึ่งสำหรับการพัฒนาผู้เรียนและอยู่ในสายงานหลักที่สำคัญของกรอบแนวคิดทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยและการนำไปใช้สำหรับงานวิจัยนี้ จากผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่พบว่าในการวิเคราะห์ผู้เรียนโดยวิเคราะห์ถึงความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยยังพบว่าการวิเคราะห์ผู้เรียนถึงความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนส่งผลกระทบต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นครูผู้สอนควรศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนให้รู้ถึงความพร้อมในแต่ละด้านของผู้เรียน หากพบผู้เรียนคนใดมีข้อบกพร่องในด้านใด ควรปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เรียนมีความพร้อมในแต่ละด้าน ประกอบด้วย 5 ด้านกล่าวคือ ความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ความพร้อมด้านสติปัญญา ความพร้อมด้านพฤติกรรม ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ และความพร้อมด้านสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความพร้อมในด้านนี้ ครูผู้สอนจะต้องจัดการด้านการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้พื้นฐานที่แน่นยำ มีความสามารถในการแก้ปัญหาและสร้างเสริมประสบการณ์ในด้านต่างๆให้แก่ผู้เรียนเพื่อจะได้มีความพร้อมสำหรับการเรียนรู้และเกิดสัมฤทธิ์ผลที่ดี การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถเต็มศักยภาพ สร้างเสริมประสบการณ์ให้ผู้เรียนแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า การทบทวนบทเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการทบทวนบทเรียนส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน งานวิจัยนี้จึงเสนอแนะว่าในการจัดการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนไม่ควรมองข้ามความสำคัญของการทบทวนบทเรียนเพราะการทบทวนบทเรียนเป็นสิ่ง

สำคัญและจำเป็นยิ่งสำหรับการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียน นำไปสู่การเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาวิจัยในหัวข้อเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผู้เรียนในประเด็นด้านอื่นเช่น การวิเคราะห์ผู้เรียนตามรูปแบบวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน 6 แบบ ได้แก่ แบบอิสระ แบบหลักเลียง แบบร่วมมือ แบบฟังพา แบบแข่งขันและแบบมีส่วนร่วม เป็นต้น การวิเคราะห์ผู้เรียนโดยแยกตามทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ซึ่งมีการแบ่งวิธีการเรียนของผู้เรียนตามแบบการคิด (cognitive style) 4 แบบ ดังนี้ แบบคิดทางเดียว แบบช่างคิด แบบเจ้าหลักการและแบบนักปฏิบัติ รวมถึงการวิเคราะห์ผู้เรียนตามทฤษฎีพหุปัญญา 8 ด้าน ได้แก่ ปัญญาด้านภาษา ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ ปัญญาด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ปัญญาด้านดนตรี ปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์ ปัญญาด้านเข้าใจตนเอง และปัญญาด้านธรรมชาติ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับการจัดการด้านการเรียนการสอนและด้านการบริหารการศึกษาที่จะนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- งานวิชาการ ฝ่ายพัฒนาการเรียนการสอน. (2558). *คู่มือการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล โรงเรียนจักรคำคณาทร อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 35*.
- ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิเวศวิทยาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการ การอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม*. 8: (1) 85–102.
- ตรีญา มุลชัย. (2554). *การส่งเสริมการทบทวนบทเรียนในการเรียนวิชาสารเคมีสำหรับยางโดยใช้แบบทดสอบ*. รายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน. เชียงใหม่ : คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตนเรขา. (2554). สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2559, จาก <http://www.babybestbuy.in.th/shop/theory>, http://www.babybestbuy.in.th/shop/theory_of_multiple_intelligences.
- ฝ่ายจัดการเรียนรู้. (2555). *คู่มือการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จังหวัดนนทบุรี*.
- ฝ่ายจัดการเรียนรู้. (2558). *คู่มือการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล โรงเรียนสรรพวิทยาคม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก*.
- มูรณี วาเต็ง. (2555). *คู่มือการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลโรงเรียนบ้านสากอ อำเภอสุไหงปาดี จังหวัดนราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2*.
- รุ่งฤดี กล้าหาญ. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารพยาบาลทหารบก*. 15: (3) 412 – 420.
- วรกานดา เกียรติธนกุล. (2547). *ส่งเสริมการมีสมาธิเพื่อระบอบปัญหาโดยมุ่งเน้นกิจกรรมที่ต้องใช้สมาธิกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4. (งานวิจัยในชั้นเรียน) ระเบียบ : กลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง*.
- คิลป์ชัย เทศนา. (2558). *ศึกษานิเทศก์ 7 กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลทางการศึกษา สพท.อุทัยธานี*.
- สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา. (2551). *(การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนภาควิชาชีพและจิตวิทยาการศึกษา) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- Choi, H., and Choi, A. (2016). Regulating private tutoring consumption in Korea: Lessons from another failure. *International Journal of Educational Development*. 49: 144-156.
- Cronbach, L. J. 1951. Coefficient Alpha and Internal Structure of Tests. *Psychometrika*. 16 (3): 297-337.
- Jheng, Y. J. (2015). The influence of private tutoring on middle-class students' use of in-class time in formal schools in Taiwan. *International Journal of Educational Development*. 40: 1-8.
- Miravet, L. M., Ciges, A. S., and Garcia O. M. (2014). An experience of reciprocal peer tutoring at the university. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*. 116: 2809-2812.
- Nunnally, C. (1978). *Psychometric theory*. McGraw-Hill, New York.